

ความทรงจำแห่งพระคุณ

“เพราะว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านทรงทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปต่อหน้าท่าน จนท่านข้ามไปได้หมด ดังที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงทำต่อทะเลแดง ทรงทำให้แห้งเพื่อพวกเรา จนเราข้ามไปหมด เพื่อชนชาติทั้งสิ้นทั่วพิภพจะได้ทราบว่า พระหัตถ์พระยาห์เวห์นั้นทรงฤทธิ์ เพื่อพวกท่านจะยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์”

ฤดูใบไม้ผลิ ฝนและหิมะละลายจนแม่น้ำจอร์แดนท่วมล้นตลิ่ง น้ำไหลเชี่ยวกรากลงสู่ทะเลเดดซีอย่างรวดเร็ว แม้แต่ในบริเวณที่ตื้นเขินที่สุด เช่น ท่าข้ามแม่น้ำจอร์แดน การข้ามแม่น้ำก็ยังเป็นเรื่องอันตราย

ชาวบ้านทั้งชุมชนจะข้ามแม่น้ำไปได้อย่างไร ทั้งๆ ที่จะต้องแบกคนชรา สตรีมีครรภ์ เด็ก และปศุสัตว์อีกจำนวนมาก

สำหรับมนุษย์นั้นเป็นไปได้ สำหรับพระเจ้านั้นง่าย: “จงชำระตนให้บริสุทธิ์และข้ามแม่น้ำจอร์แดน”

➡ การข้ามแม่น้ำจอร์แดน (โยชูวา 3):

- ความจำเป็นในความบริสุทธิ์
- ความอัศจรรย์ของพระเจ้า

➡ ความทรงจำและการหลงลืม (โยชูวา 4):

- หมายถึงคัมภีร์แห่งการทรงจำ
- อันตรายของการหลงลืม

➡ ก้อนศิลาที่มาจากแม่น้ำจอร์แดน

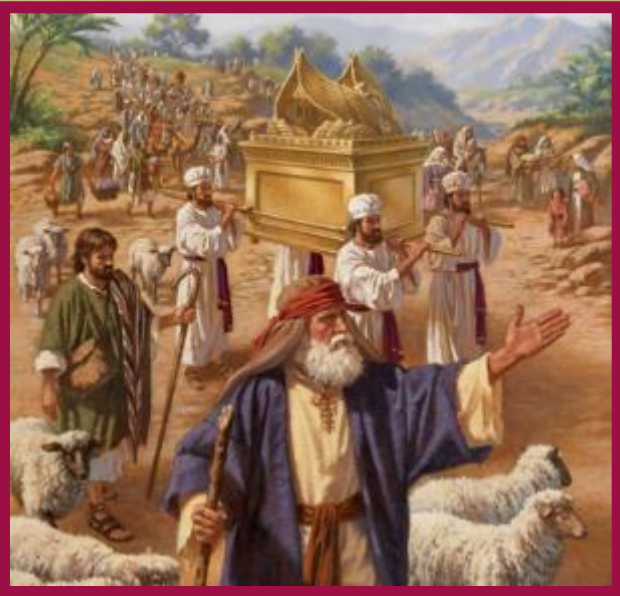

การข้ามแม่น้ำจอร์แดน (โยชูวา 3)

ความเป็นสำหรับความบริสุทธิ์

“โยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า “จงชำระตัวให้บริสุทธิ์ เพราะว่าพรุ่งนี้พระยาห์เวห์จะทรงทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน”” ยชว. 3:5

เป็นเวลา 40 ปีที่เมมได้ส่งสัญญาณถึงเวลาที่จะรื้อค่ายและออกเดินทาง และหีบพันธสัญญาได้นำพาอิสราเอลไปยังจุดหมายปลายทางใหม่ (กันดารวิถี 9:17; 10:33)

ถึงเวลาที่ต้องเคลื่อนชุมชนแล้ว พวกเขา รื้อค่ายที่
ซิดติมและตั้งค่ายพักแรมเป็นเวลาสามวันข้าม
แม่น้ำจอร์แดน จากนั้นพวกเขาได้รับคำสั่งให้
ติดตามหีบพันธสัญญาไปยังดินแดนแห่งพันธ
สัญญา (ยชว. 3:1-3)

แต่มีเงื่อนไขหนึ่ง: พวกเขาต้องได้รับการชำระให้
บริสุทธิ์ (ยชว. 3:5) การอุทิศตนนี้เกี่ยวข้องกับพิธี
ชำระให้บริสุทธิ์ (ซักเสื้อผ้าและร่างกาย) การละทิ้ง
บาป และการเปิดรับต่อการเชื่อฟังพระบัญญัติของ
พระเจ้า

สัญลักษณ์ที่หีบพันธสัญญามอบไว้ให้

เชื่อฟังพระเจ้า
(บัญญัติ 10 ประการ)

ไว้วางใจในการเลี้ยงดูของพระเจ้า
(โตใส่มานา)

เคารพผู้นำที่ต่างตั้งโดยพระเจ้า
(ไม้เท้าของอาโรน)

ความอัศจรรย์ของพระเจ้า

“น้ำที่ไหลมาจากข้างบนก็หยุด และตั้งสูงขึ้นเป็นกองเดียวไหลออกไปถึงเมืองอาดัม ซึ่งเป็นเมืองอยู่ข้างๆ เมืองศาเรธานและน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลแห่งอาราบาห์ คือทะเลตายนั้นก็ขาดจากกันอย่างสิ้นเชิง แล้วประชาชนก็ข้ามไปที่ฝั่งตรงข้ามเมืองเยรีโค” ยชว. 3:16

พระเจ้าคือ “ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์แต่ผู้เดียว” (สดุดี 72:18) ดังนั้นเราจึงยอมรับว่าพระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียว (สดุดี 86:10) เราระลึกถึงการอัศจรรย์ของพระองค์ (สดุดี 77:11) และเราเล้าถึงพระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระองค์ (สดุดี 96:3)

ไม่มีสิ่งใดยากหรืออัศจรรย์เกินไปสำหรับพระองค์ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง (เยเรมีย์ 32:17; ลูกา 1:37) ดังนั้นเราจึงวางใจได้ว่าพระองค์ผู้ทรงสามารถกระทำการอัศจรรย์ในชีวิตของเราได้เช่นกัน (สดุดี 107:8)

การข้ามแม่น้ำจอร์แดนเป็นหนึ่งในการอัศจรรย์ของพระเจ้า ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่อีกประการหนึ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงกระทำในตัวเรา นั่นคือ การเสด็จเข้าสู่แผ่นดินคานาอันแห่งสวรรค์ (ศคย. 8:6-8)

ความทรงจำและการหลงลืม
(โยชูวา 4)

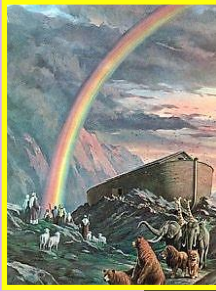
หมายสำคัญสำหรับความทรงจำ

“เพื่อสิ่งนี้จะเป็นหมายสำคัญท่ามกลางพวกท่าน เมื่อลูกหลานของท่านจะถามในเวลาต่อมาว่า ‘ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไรสำหรับท่าน?’ แล้วท่านจงตอบว่า “น้ำที่จอร์แดนแยกจากกันต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งพระยาห์เวห์ เมื่อหีบนั้นข้ามจอร์แดน น้ำก็แยกจากกัน” (โยชูวา 4:6-7)

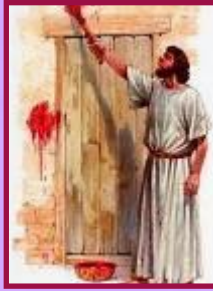
ในพระคัมภีร์นั้น หมายสำคัญมีความหมายหลายอย่าง:

แสดงถึงการกระทำอันอัศจรรย์
(1 พงษ์กษัตริย์ 13:3)

เป็นสัญลักษณ์ของบางสิ่งบางอย่าง
(ปฐมกาล 9:13)

เป็นเครื่องหมายของการเตือน
(อพยพ 12:13)

เป็นสัญลักษณ์ที่เด่นชัด
(ศคย. 20:20)

เครื่องหมายของความจำ (ปฐมกาล 28:18)

หิน 12 ก้อนที่นำมาจากแม่น้ำจอร์แดนที่โยชูวาวางไว้เป็นหมายสำคัญนั้น เป็นของประเภทหลัง คือ เป็นอนุสรณ์

นอกเหนือจากความทรงจำแล้ว พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรในพระดำริเมื่อทรงขอให้สร้างหินเหล่านี้ขึ้น (ยชว. 4:6-7)?

คนรุ่นใหม่ต้องรู้ถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ ความเชื่อของพวกเขาต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการอัศจรรย์ของพระเจ้า เป็นความรับผิดชอบของพ่อแม่ที่จะถ่ายทอดความรู้นี้ให้กับลูกหลาน (ฉธบ. 4:9) ด้วยความรู้นี้ เราแต่ละคนต้องดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อของตนเอง

อันตรายของการหลงลืม

“คนอิสราเอลทำสิ่งชั่วในสายพระเนตรพระยาห์เวห์ ลืมพระยาห์เวห์พระเจ้าของตนเสีย ไปปรนนิบัติพระบาอัลทั้งหลายและบรรดาพระ
อาเซ-ราห์” วนจ. 3:7

ในการตั้งศิลาอนุสรณ์ 12 ก่อนที่กิลกาล โยชูวาได้เน้นย้ำสองประเด็น (ยชว. 4:23):

พระเจ้าทรงทำให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้าพวกเขา (โยชูวา คาเลบ
และคนไม่กี่คนที่ยังมีชีวิตอยู่จากยุคที่ออกมาจากอียิปต์)

พระเจ้าทรงทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปต่อหน้าพวกเขาเช่นกัน (คน
รุ่นใหม่ที่เกิดในทะเลทราย และถูกกำหนดให้พิชิตคานาอัน)

คนรุ่นใหม่กำลังตกอยู่ในอันตรายที่จะทำผิดพลาดเช่นเดียวกับพ่อแม่ของ
พวกเขา นั่นคือการลืมพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า นำเสียตายที่
พวกเขาลืมและต้องรับผลที่ตามมา (ผู้วินิจฉัย 3:7-8)

ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะจดจำถึงวิธีที่พระเจ้าทรงดูแลบรรพบุรุษของเรา
และช่วงเวลาที่เราได้เห็นพระหัตถ์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าด้วยตาของเราเอง!

ก่อนศิลาที่มาจากแม่น้ำ
จอร์แดน

“พระองค์ทรงเปลี่ยนทะเลให้เป็นดินแห้ง คนเดินข้ามแม่น้ำไป ที่
นั้นเราได้ยินดีในพระองค์” สดด. 66:6

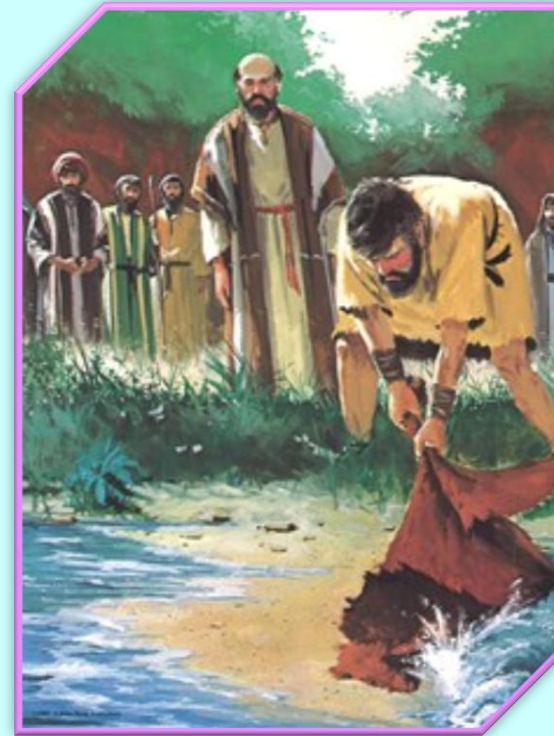
การข้ามทะเลแดงและแม่น้ำจอร์แดนเป็นสองเหตุการณ์ทาง
ประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกันเป็นเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์
แห่งการไถ่บาป (สดุดี 66:6; สดุดี 114) เมื่อนำมารวมกันแล้ว
เหตุการณ์ทั้งสองนี้เป็นเครื่องหมายแห่งการปลดปล่อยเราจากบาป
และการที่เราเข้าถึงชีวิตนิรันดร์

การข้ามแม่น้ำจอร์แดนอย่างอัศจรรย์และการถูกนำมาเข้าเฝ้าพระ
เจ้าเป็นความจริงสำหรับเอลียาห์ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:1, 7, 8, 11)

อย่างไรก็ตาม สำหรับเอลิชา เหตุการณ์เดียวกันนี้เป็นสัญญาณของ
การได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้เขาสามารถทำพันธกิจให้
สำเร็จได้ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:14-15)

การลงไปในแม่น้ำจอร์แดนมีผลเช่นเดียวกันกับพระเยซู ผู้ทรงได้รับ
ฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำพันธกิจให้สำเร็จ นั่นคือการ
ปลดปล่อยเราจากบาปและประทานชีวิตนิรันดร์แก่เรา (มาระโก 1:9-
11; ยอห์น 1:29; 3:16)

“ทะเลเห็นแล้วหนี แม่น้ำจอร์แดนหันหลังกลับ” สดด. 114:3

“ให้เราระลึกถึงพระกรุณาธิคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระเมตตาอันลึกซึ้งของพระองค์ เช่นเดียวกับชนชาติอิสราเอล ให้เราตั้งศิลาแห่งพยานของเรา และจารึกเรื่องราวอันล้ำค่าของสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อเราไว้บนศิลาเหล่านั้น และขณะที่เราทบทวนการปฏิบัติของพระองค์ในการเดินทางแสวงบุญของเรา ขอให้เราประกาศด้วยใจที่เปี่ยมล้นด้วยความกตัญญูว่า “ข้าพเจ้าจะตอบแทนสิ่งใดแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับพระคุณทั้งสิ้นที่พระองค์ทรงมีต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะหีบถวญแห่งความรอด และร้องทูลพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าจะทำตามคำปฏิญาณของข้าพเจ้าต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อหน้าประชากรทั้งปวงของพระองค์” สดุดี 116:12-14”